Nro 31.

FREDERYK AUGUST.

z Bożey Łaski Król Saski Xiąże Warszawski etc. etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następuiący:

Działo się w Warszawie, w Pałacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu, Krasińskich zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyinego dnia dwudziestego Marca, tysiąc ośmset dwunastego roku.

SĄD KASSACYINY.

Xięstwa Warszawskiego.

W sprawie kryminalney Salomona Loebla Schwertza Karczmarza ze Wsi Zelisławia w Departamencie Kaliskim, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Leonarda Zieleniewskiego, zanoszącego rekurs przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości Kryminalney Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego, w dniu szóstym Września roku zeszłego tysiąc ośmset iedenastego na oskarżenie publiczne zapadłemu, przez który

tenże Salomon Loebel Schwertz, za zbrodnią oszukaństwa popełnionego w podłożeniu do podpisu Wexlu na summę tysiąc talarów, zamiast dzierżawnego Kontraktu na Karczmę we wsi Zelisławiu, z powodu mocnego podeyrzenia, stosownie po §. 391. Ordynacyi kryminalney, oraz analogice do §. 1328. tyt: XX.

części II. prawa powszechnego pruskiego na karę więzienia, i na ponoszenie kosztów sądowych, z policzeniem mu za karę wysiedzianego w czasie inkwizycyi od dwudziestego siodmego Kwietnia, tysiąc ośmset szóstego do trzeciego Stycznia tysiąc ośmset dziewiątego, tudzież od dnia siedmnastego Grudnia, tysiąc ośmset dziesiątego, aż do wyroku aresztu,

Maiąc sobie przełożone ze strony rekursuiącego następuiące powody:

I. przez niego samego przy odwołaniu się do Kassacyi podane, iako to:

a) iż wymierzona kara nadzwyczayna, z powodu mocnego podeyrzenia, przechodzi karę ordynaryiną, iakąby Sąd wyrokuiący mógł był w razie dostatecznego udowodnienia zbrodni wymierzyć:

b) że koszta Sądowe z winy inkwiruiących do zbyt wielkiéy pomnożone summy przy niedowiedzeniu przestępstwa, niesłusznie na niego włożone zostały;

c) że rekursuiący powoływał na świadectwo Brata zmarłego Błeszyńskiego, iako przytomnego liczeniu pieniędzy na Wexel; który przecież w ciągu roku niesłuchany, i poźniéy zmarły, pozbawił rekursuiącego z winy Sądu obrony;

d) że nakoniec iedynie świadkowie przestępstwa iako słudzy i domownicy Oyca denuncyanta nie mogli stanowić dowodu;

II. Z obrony przez Mecenasa z urzędu przydanego złożonéy: który przywodząc:

e) iż denuncyant niezaprzeczał ani zawarcia Kontraktu między iego Oycem, a rekursuiącym, ani podpisu Oycą;

f) iż udowodnioném zostało iako rekursuiący w tén Kontrakt dawniey ieszcze to iest w roku tysiąc ośmset piątym z oycem denuncyanta wchodził;

g) iż własnoręczny podpis Tomasza Błeszyńskiego na wexlu przez denuncyanta przyznany;

h) iż świadek Zieliński nieumieiący czytać, sądzić nie mógł o podsunięciu wexlu zamiast Kontraktu do podpisu; a z samey różnicy formatu między Kontraktem i wexlem, nie mógł bydź drugi podłożonym za pierwszy, tém bardziéy kie-

dy przez rekursuiącego był z ostawionym oycu denuncyanta i dopiero na zaiutrz podpisanym.

i) sądząc daléy, iż nieprzyznanie się Schwertza denuncyantowi co do posiadania wexlu, nie obwinia go wcale; a twierdzenie iakoby wexel był mu darowanym, w zeznaniu rekursuiącego na iego stronę iest wyiaśnionem;

k) że nie ma żadnych przeciw rekursuiącemu dowodów;

l) wnosi, iż wyrok zaskarżony iako przeciwny §. 391. Ordynacyi kryminalnéy — uchybiaiący razem §. §. 85. i 1328. tyt: XX. części II. prawa powszechnego pruskiego na mocy Art: 10. pod liczbą 1. Organizacyi Sądu Kassacyinego skassowanym, a sprawa w celu nowego osądzenia innemu Sądowi sprawiedliwości Kryminalnéy odesłaną bydź winna. —

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, zgodnych z poniższą Sądu decyzyą. —

SĄD KASSSACYINY

zważywszy;

iż Sąd wyrokuiący stosuiąc do stanu dowodów §. 391. Ordynacyi kryminalnéy, tenże przepis obraził, gdyż w przypadku ninieyszym nie było żadnych ważnych dowodów, iakich rzéczony §. do zawyrokowania nadzwyczaynéy kary wymaga; zeznanie bowiem świadka Zielińskiego, iako służącego dawniéy u Tomasza Błeszyńskiego, ktòremu fałszywy wexel miał bydź podłożonym, późniéy zaś u iego Sukcessora Denuncyanta Ignacego Błeszyńskiego, stósownie do §. 233. tyt: X. części I. Ordynacyi Sądowey Cywilnéy rządu zeszłego na zupełną wiarę nie zasługuie; świadek zaś drugi, to iest: Jaworska iest świadkiem nic nie widzącym;

zważywszy

iż gdyby nawet Zieliński był świadkiem zupełnie wiary godnym, tedy zeznanie iego stosownie do §. 398. Ordynacyi kryminalnéy niestanowiłoby dowodu, lecz tylko indicium;

zważywszy

iż rekursuiący podeyrzenie z zeznania świadka Zielińskiego przeciw sobie walczące, odpierał ważnemi bardzo okolicznościami, a w szczególności,

1. posiadaniem wexlu podpisem Tomasza Błeszyńskiego stwierdzonego, którego to podpisu denuncyant nie zaprzeczył;
2. powoływaniem się względem części wypłaconéy waluty na świadectwo rodzonego Brata Tomasza Błeszyńskiego, który z przyczyny przewłoki Sądu niesłuchany umarł;
3. świadectwem wyżéy wspomnionego Zielińskiego, który przyznał, iż zmarły Błeszyński przyniesiony sobie przez rekursuiącego papier podług swego ów-czasowego mniemania Kontraktem arendownym, a podług późnieyszego iego domysłu wexlem podsuniętym będący, nie zaraz po przyniesieniu, lecz dopiero dnia następuiącego podpisał;

zważywszy zatém,

iż rekursuiący w naygorszym razie stósownie do §. §. 406. i 409. Ordynacyi kryminalnéy tym-czasowemu podlegałby uwolnieniu, a Sąd wyrokuiący skazuiąc go na karę nadporządkową, nie tylko powyżéy cytowane przepisy prawa, ale i wzięty w pomoc §. 1328. prawa powszechnego pruskiego obraził.

Rekurs skazanego Salomona Loebla Schwertza rozsądzaiąc:

Wyrok zaskarżony kassuie, i sprawę w celu nowego rozsądzenia Sądowi Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Poznańskiego i Bydgoskiego odsyła, mocą ninieyszego Wyroku. —

(Podpisano.) S. POTOCKI Prezes

Wydrukować (L.S.) L. Osiński Pisarz S. K.

Felix Łubieński
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem

(L.S.) Antoni Joneman
Sekretarz Jeneralny.